

Papyrus ptolemaïques : mariage

P.Tebt. I 104 (= M. Chr. 285 = Sel Pap. I 2 ; Kerkeosiris [Ars.], 22 février 92 av. J.-C.)

(Ἔτους) κβ Μεχ(εῖρ) ια. ὁμο(λογεῖ) Φιλίσκο(ς) Ἀπολλω(νίου) Πέρσης τῆ[ς
ἐπιγο(νῆς)] Ἀπολλωνία(ι) τ(ῆ) καὶ Κελλαύθε(ι)
Ἑρα(κλείδου) Περσ(ίνη) μετὰ κυ(ρίου) τοῦ [ἀδελφοῦ] αὐ(τῆς) Ἀπολλωνί(ου)
ἔχειν παρ' αὐ(τῆς) εἰς χα(λκοῦ) νομ(ίσματος) λό(γον) (τάλαντα) β
καὶ (δραχμὰς) Ἄ
τὴν διωμο(λογημένην) αὐτῶι φερνή(ν) ὑπ[ε]ρ [αὐ]τῆ[ς] Ἀπ[ο]λλω(νίας), ἐὰν
ε[. . .] τὴν φερνή(ν) . ανεκικ()
οτολ(). [συ(γγραφοφύλαξ)] Διονύ(σιος).

5 βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ [καὶ Ἀλεξ]άνδρου θεοῦ Φιλομήτορος
ἔτους δευτέρου
καὶ εἰκοστοῦ ἐφ' [ι]ε[ρ]έως Ἀλεξάνδρου κα[ὶ] τῶ[ν] ἄλλ[ω]ν τῶν [γρ]αφομένων ἐν
Ἀλεξανδρείαι μηνὸς Ξανδικ[ο]ῦ ἑνδεκάτη Μ[ε]χ[ε]ῖρ ἑνδεκάτη
ἐν Κερκεοσίρει τῆς Πολέμωνος μερίδος τοῦ Ἀρ[σ]ινοίτου νομοῦ. ὁμολογεῖ
Φιλίσκος Ἀπολλωνί(ου) Π[ε]ρ[σ]ῆς τῆς ἐπιγονῆς Ἀπολλωνία(ι) τῆ
10 καὶ Κελλαύθει Ἑρακλε[ίδου] Περσίνη μετὰ κυ(ρίου) τοῦ ἑαυτῆς
(ἀ)δαλφοῦ Ἀπολλωνίου ἔ[χ]ειν παρ' [α]ὐ(τῆς) εἰς χαλκοῦ νομ(ίσ-
ματος) λόγον τάλαντα δύο καὶ δραχμὰς τετρακισχιλία[ς] τὴν διω-
μολογημένην αὐτῶι φερνήν ὑπ[ε]ρ αὐ(τῆς) Ἀπολλωνίας. [ἔ]στω δὲ
Ἀπολλωνία(ι) π[α]ρὰ Φιλίσκωι πειθαρχοῦσα αὐ(τῆ) ὡς προσῆ[κ]όν ἐστιν
15 γυναικα ἀνδρός, κυρ(ι)εύουσιν μετ' αὐτοῦ κοινῆ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς.
τὰ δὲ [δ]έοντα π[ά]ντα καὶ τὸν [ί]ματισμὸν καὶ τὰλλα ὅσα προσήκει γυναικὶ
γαμετῆ παρεχέσθω Φιλίσκωι Ἀπολλωνίαν ἐνδημῶν καὶ ἀποδημῶν
κατὰ δύναμιν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς, καὶ μὴ ἐξέστω Φιλίσκωι
γυναικα ἄλλην ἐπ[α]γ[α]γέσθαι ἀλλὰ Ἀπολλωνίαν μηδὲ παλλακὴν μηδὲ
20 π[αι]δικὸν ἔχειν μηδὲ τεκνοποιεῖσθαι ἐξ ἄλλης γυναικὸς ζῶσ[η]ς
Ἀπ[ο]λλωνίας μηδ' ἄλλην [οἰκία]ν οἰκεῖν ἢ οὐ κυριεύσει Ἀπολλωνία(ι)
μηδ' ἐγβάλλειν μηδὲ ὑβ[ρ]ί[σ]ειν μηδὲ κακουχεῖν αὐτὴν μηδὲ τῶν ὑπαρ-
χόντων μηθὲν ἐξαλλοτ[ρ]ιοῦν ἐπ' ἀδικία(ι) τῆι Ἀπολλωνία(ι). ἐὰν δέ τι
τούτων ἐπιδειχθῆ ποιῶν ἢ τὰ δέοντα ἢ τὸν ἰματισμὸν ἢ τὰλλα

- 25 μὴ παρέχη αὐτῇ καθὰ γέγραπται ἀποτεισάτωι Φιλίσκος Ἀπολλωνία
 παραχρήμα τὴν φερνὴν τὰ δύο τάλαντα καὶ τὰ[s] τετρακισχιλίας δραχμὰς
 τοῦ χαλκοῦ. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ μηδὲ Ἀπολλωνία ἐξέστω ἀπόκοιτον μηδὲ
 ἀφήμερον γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Φιλίσκου οἰκίας ἀνευ τῆς Φιλίσκου γνώ[μ]ης
 μηδ' ἄλλω[ι
 ἀνδρ[ί] συνεῖναι μηδὲ φθε[ί]ρειν τὸν κοινὸν οἶκον μηδὲ αἰσχύνεσθ[αι
 30 Φιλίσκον ὅσα φέρει ἀνδρὶ αἰσχύνειν. ἐὰν δὲ Ἀπολλωνία ἐκούσα βούλη[ται
 ἀπαλλάσσεσθαι ἀπὸ Φιλίσκου ἀποδότω αὐτῇ Φιλίσκος τὴν φερνὴν ἀπ[λ]ῆν
 ἐ[ν] ἡμέραις δέκα ἀφ' ἧς ἐὰν ἀπ[αι]τηθῆι. ἐὰν δὲ μὴ ἀπ[ο]δῶ καθὰ
 γέγραπ[ται
 [ἀπ]ο[τ]εισάτω αὐτῇ παραχρήμα ἣν εἴληφεν ἡμι[όλ]ιον τῆ[ν] φερνὴν.
 μάρτυρες Διονύσιος Πάτρωνος Διονύσιος Ἐρμαίσκου Θεῶν Πτολεμαίου
 35 Δίδυμος Πτολεμαίου Διονύσιος Διονυσίου Ἡράκλειος Διοκλ[έους] ο[ί] ἐξ
 Μακεδόνες
 τ[ῆ]ς ἐπιγονῆς. συγγραφοφύλαξ Διονύσιος.
 2nd hand Φιλίσκ[ος] Ἀπολλωνίου Πέρσης τῆς ἐπιγονῆς ὁμολογῶ ἔχειν τὴν
 φερνὴν τὰ δύο τάλαντ[α
 κ[αὶ] τὰς τε]τρακισχιλίας δραχμὰς τοῦ χαλκοῦ καθότι προγέγραπται καὶ
 ποι[ή]σομαι
 [περὶ τὴν φερ]νὴν κα[θότ]ι παραδε . . . εἰ. ἔγραψεν ὑπὲρ αὐτοῦ Διονύσιος
 Ἐρμαίσκ[ου
 40 [ὁ προγεγραμμένος διὰ τ]ὸ αὐτὸν μὴ ἐπίστασθ[αι γρά]μματα.
 3rd hand] Διονύσιος ἔχω κυρίαν.
 1st hand ἔτους κβ Μεχεῖρ ια τέτ[ακται] εἰς ἀναγρ[αφήν].
 On the verso
 Ἀπ[ο]λλωνίας [πρὸ]ς Φ[ί]λ[ι]σκον
 ὁμο[λο]γία) γάμου κϵχ . [.] . . κοιτ .
 And below
 45 Ἀπολλωνίας
 Φιλίσκου Διονυσίου Διονυσίου] Διδύμου
 Ἀπολλωνίου Θεῶνος Ἡρακλείους Διονυσίου
 At right angles, in the left margin opposite the names
] . . . περιγισ()
 11. 1. (ἀ)δελφοῦ. 17. 1. Ἀπολλωνία. 22. αὐτην above the line. 28. γινεσθαι
 above the line. 30. 1. αἰσχύνην.

UPZ I 123 (= P.Par. 13 = M. Chr. 280 ; Memphis, env. 157/156 av. J.-C.)

Ποσειδωνίω ἀρχ[ισω]μα[τοφύ]λακι καὶ
στρατηγῶι

πα[ρ]ὰ Πτολεμαίου τοῦ Ἀμαδόκου Θραικός.

Τῆς μητρός μου Ἀσκληπιάδος συνούσης

5 Ἰσιδώρωι τινὶ τῶν ἐκ Πίτου, καθ' ἣν ἔθετο

αὐ[τ]ῆι συγγραφὴν ὁμολογίας, δι' ἣς

διομολογεῖται ἄλλα τε καὶ ἔχειν

πα[ρ'] αὐτῆς ἣν προσενήνεκτο φερνήν

χαλκοῦ (ταλάντων) β καὶ περὶ τοῦ θήσεσθαι αὐτῆι

10 ἐν ἐνιαυτῶι συνοικισίου, μέχρι δὲ τούτου

συνεῖναι αὐτῆις ὡς ἀνὴρ καὶ γυνή,

κυρ[ι]ευούσης κοινῆι τῶν ὑπαρχόντων,

ἐὰν δὲ μὴ ποιῆι καθότι γέγραπται,

ἀποτίνειν αὐτὸν τὴν φερνήν παραχρῆμα

15 σὺν τῆι ἡμιολίαι, ἐν δὲ τῶι μεταξὺ

μετηλλαχυίας τῆς Ἀσκληπιάδος

καὶ τῶν ἐκείνης ἐμοὶ καθηκόντων

καὶ μετὰ ταῦτα δὲ καὶ τοῦ Ἰσιδώρου,

ἐπελθόντες Ἀντίβιος τις καὶ Ἰσίδωρος

20 καὶ Εὐδῆμος ἐπὶ τὰ καταλειμμένα

ὑπάρχοντα κα[ὶ] ἀντιποιησάμενοι κρατοῦσιν

οὐκ ἀναπέμφαντες τὴν φερνήν. Ἀξιῶ οὖν,

ἐὰν φαίνηται, συντάξαι ἀνακαλεσάμενον

τοὺς δηλουμένους συναναγκάσαι

25 τὰ δίκαιά μοι ποιῆσαι ὑπὲρ τε τούτων καὶ

ὑπὲρ ὧν τυγχάνω εὐχρηστικῶς αὐτῶι

ἐπὶ τόκω[ι] χαλκ[ο]ῦ (δραχμῶν) Ἰβυλ καὶ τόκον Γγ,

ὑπὲρ ὧν καὶ ὁμόλ[ογ]ος ἐγ[εγ]όνει ἐπὶ Νικάνορος

τοῦ ἐπιστάτου τ[ῆς] κώμης. Τούτ[ο]υ δὲ γενομένου

30 ἔσομαι τετευχ[ῶς] τῶν δικαίων.

Εὐτόχει.